

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXII. Ut Antiochenorum Ecclesiae duodecimus Antistes fuit Ignatius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

TRAIANUS.

λον τε καὶ Πέτρον ἐπισκοποῦσαντων βαθμόν. Α Λίνου δὲ ὁ πρῶτος, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀνεγκλητος.

& ipse tertius à Paulo ac Petro inter Episcopos ejus urbis promotionis ordine numeratur. Primus enim fuit Linus secundus Anencletus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄.

Ὡς τῆς Ἀντιοχείας δευτέρου Ἰγνατίου.

Ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπ' Ἀντιοχείας Εὐοδίου πρῶτος καὶ ἀσάντος, δευτέρου ἐν τοῖς δηλωμένοις Ἰγνατίου ἐγνωρίζετο. Συμεὼν ὁμοίως δευτέρου μετ' αὐτὸν Ἰωάννου ἡμῶν ἀδελφόν, τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις ἐκκλησίας κατὰ τέταρτην λειψεργίαν εἶχε χειρισμένον ἦν.

CAPUT XXII.

De Antiochenorum Ecclesia secundus Antistes fuit Ignatius.

Apud Antiochiam vero defuncto Evodio, qui primus ejus loci constitutus fuerat Episcopus, secundum maximè florebat Ignatius. Hierosolymis quoque Symeon, secundus post Jacobum Servatoris nostri fratrem, eodem tempore administrationem ecclesie susceperat.

Huc refert Niciph. c. 1. 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄.

Ἱστορία τοῦ Ἰωάννου Ἐβανγελιστοῦ.

Ἐπὶ τέτοις καὶ τῶν Ἀσίων ἐπὶ τῷ βίῳ ἀπολειπόμενος, αὐτὸς ἐπέειπεν ὅτι ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, Ἀπόστολος ὁμοῦ καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, τὰς αὐτοῦ διέτεπεν ἐκκλησίας, διὰ τῆς καὶ τῶν νῆσον μετ' αὐτὸν Δομετιανῆς τελευτῆς ἐπανελθὼν φυγῆς, ὅτι ἦ εἰς τέταρτος ἐπὶ τῷ βίῳ ἔπειθε, ἀπόχη δια δύο πρῶτα αὐτῶν τὸν λόγον μαρτυρῶν. πρῶτος δὲ εἶναι ἔτοιμος ἡ ἐκκλησιαστικῆς πρεσβυτείας ὀρθοδόξιας. εἰ δὲ ἄλλοι εἰσηναίοντο καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς. ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐν δευτέρῳ τῶν πρῶτων αἰρέσεων, ὡς ἐπὶ γραφῆς λέξω, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι μαρτυροῦσιν, οἱ καὶ τὴν Ἀσίαν Ἰωάννη τῷ τέταρτῳ Κυρίου μαθητῆς Συμβεβηκότες, ὡς ἀδεδωκεν αὐτὸν Ἰωάννην. παρέμεινε γὰρ αὐτοῖς μέχρι τῶν Τραιανῆς χρόνων. καὶ ἐν τῷ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ταῦτο τέτο δηλοῖ δια τέτων. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησία ὑπο Παύλου μὲν τεθεμελιωμένη, Ἰωάννης δὲ ὡς ἀμείναντος αὐτοῖς μέχρι τῶν Τραιανῆς χρόνων, μάστιγος ἀληθῆς ἐστὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων παραδόσεως, ὅτι Κλήμης ὁμοῦ τὸν χρόνον ἐπιστημνάρου καὶ ἰστορίαν ἀναγκαιοτάτην οἷς τὰ καλά καὶ ἐπαφελῆ φίλον ἀκέραιον, ὡς εἰρήνην, ἐν ᾧ τίς ὁ Ἰωάννου πρῶτος ἐπέγεγεν αὐτῆς συγγραμμάτων ἢ ἀναγνωθῶν ὡς ἐπὶ ἔχουσιν καὶ αὐτὴ τὴν γραφὴν ἀκέραιον μῦθον ἢ μῦθον, ἀλλὰ οἷα λόγον, ὡς Ἰωάννης τῷ Ἀποστόλῳ ὡς ἀδεδωκεν, καὶ

CAPUT XXIII.

Narratio de Joanne Apostolo.

Idem temporibus in Asia Apostolus ille & evangelista Joannes quem Jesus præcipue dilexerat, adhuc in vivis agens ecclesias regionis illius gubernabat, post Domitiani mortem reversus ab exilio quod in insula pertulerat. Quod autem Joannes ad hæc usque tempora pervenerit, duorum testium auctoritate probare sufficiet. Sunt porro hi testes fide dignissimi, quippe qui recte semper Catholicae doctrinae propugnatores extiterint. Irenæum dico & Clementem Alexandrinum. Quorum prior in secundo adversus hæreses libro ita scribit: et omnes, inquit, Presbyteri qui cum Joanne Domini Discipulo in Asia familiariter versati sunt, ita sibi à Joanne traditum esse testantur. Vixit enim apud illos usque ad tempora Trajani. In tertio quoque ejusdem operis libro, id ipsum declarat his verbis: Sed & ephesina ecclesia, quæ à Paulo quidem fundata est, Joannem verò usque ad Trajani tempora habuit præsentem, testis locupletissima est Apostolica traditionis. Clemens autem in eo libro quem inscripsit, Quisnam dives salutem possit consequi, simul & tempus ipsum designavit, & narrationem quandam adjunxit imprimis necessariam iis præsertim, quos rerum honestarum atque utilium commemoratio delectat. Sumpto igitur in manus libro, recita mihi historiam quæ sic habet: Aufsculta, inquit, fabulam: immò non fabulam, sed verissimam historiam de Joanne, quæ nobis fideliter tradita & memoriæ studiosè

Vide Niciphori c. 11. 2. c. 42.